

Llei 17/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 3 de novembre del 2004 ha aprovat la següent:

Llei 17/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals

Exposició de motius

Atesa la necessitat de generalitzar la imposició indirecta a tots els sectors de l'economia andorrana, resulta convenient desenvolupar un impost indirecte que sotmeti a gravamen l'import dels serveis efectuats dins el territori andorrà.

La Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis, del 13 d'abril del 2000, estableix les bases d'una imposició indirecta sobre la prestació de serveis i preveu la refosa posterior de tots els impostos indirectes sobre el tràfic de béns i les prestacions de serveis realitzades en territori andorrà en un sol text que reguli el sistema general d'imposició indirecta, per tal d'obtenir una estructura impositiva indirecta més homògena i comparable a la dels països veïns i altres països de la Unió Europea.

Per pal·liar la manca de neutralitat econòmica i impositiva que comporta la situació actual en què els impostos indirectes afecten principalment la importació de béns, els serveis prestats per entitats bancàries i financeres i els serveis prestats per les entitats asseguradores, es generalitza la imposició, amb aquesta Llei, a la resta de les prestacions de serveis.

Així mateix, aquesta Llei desenvolupa un sistema impositiu indirecte sobre els serveis prestats o efectuats en territori andorrà, regula la repercussió de l'impost sobre les prestacions de serveis i estableix una quota de liquidació, consistent en l'import que l'obligat tributari ha d'ingressar per aquest impost i que es determina tenint en compte l'import dels impostos que repercuteix, així com els que suporta en el desenvolupament de la seva activitat.

Les particularitats de l'economia andorrana fan que no es disposi d'una informació completa en relació amb els serveis prestats dins el Principat. És per això que s'ha considerat un model diferent al gravamen directament aplicat sobre les operacions realitzades i es presenta un model consistent en un sistema modular que estima el valor afegit total dels serveis quan aquests són prestats dins el territori del Principat. Per determinar aquest valor afegit final dels serveis prestats s'estima el valor afegit que cada sector incorpora com a conseqüència de la seva activitat de prestació de serveis.

La determinació objectiva de la quota de liquidació es calcula a partir de les variables que estimen el valor afegit que incorpora l'activitat de prestació de servei mitjançant l'aplicació sobre el valor de les mateixes variables d'uns coeficients específics per a cada activitat. Per a la selecció d'aquestes variables i els valors assignats a cadascuna d'elles, s'ha tingut en compte l'experiència recollida en altres països que han utilitzat aquest sistema de determinació objectiva per al càlcul de l'impost.

Atès que el càlcul del deute tributari mitjançant un sistema de determinació objectiva pot conduir a uns resultats diferents dels que se'n derivarien de la comptabilitat, i amb l'objectiu de donar cobertura als principis de justícia i equitat que han de presidir tot sistema fiscal, aquesta Llei preveu un règim alternatiu de determinació directa de la quota de liquidació. L'obligat tributari pot escollir aquest règim alternatiu, i hi queda sotmès per un període de tres anys.

En el cas de les activitats professionals liberals, vies de peatge i gestió d'estacions d'esquí, es preveu un tractament específic que grava de forma neutral i general el valor afegit final dels serveis prestats. Per aquestes activitats s'estableix un sistema de determinació quasi directa, consistent a determinar el valor afegit com a fracció dels ingressos reals d'acord amb l'estimació dels impostos suportats quan es fan aquests serveis.

Cal subratllar que aquesta Llei defineix, (i per tant sotmet a l'impost), les execucions d'obra fetes en el camp de la construcció, que en tot cas són considerades com a prestació de serveis.

Un altre supòsit que preveu aquesta Llei és el cas de les operacions en les quals es lliuren béns i, a més a més, es contracten serveis, i també la seva instal·lació. Per aquestes operacions mixtes és necessari establir un concepte que delimiti perfectament la diferència entre les activitats considerades com a lliurament de béns d'aquelles altres considerades com a prestació de serveis i subjectes a l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals. Per aquest motiu, també es defineix com a prestació de serveis les activitats d'instal·lació, condicionament, reparació o manteniment, quan l'import d'aquests tipus de serveis es trobi inclòs dins el preu dels béns objecte d'instal·lació o muntatge.

D'altra banda, i per tal de garantir la màxima neutralitat, es preveu el supòsit d'autoconsum, fent que tributin els serveis prestats en favor d'empresaris de la mateixa manera que ho farien si fossin subcontractats.

A l'últim, i atesa la implantació generalitzada de la imposició indirecta a la totalitat de l'economia andorrana, resulta necessari revisar el sistema de càlcul de la quota de liquidació prevista en els impostos sobre serveis bancaris, financers i d'assegurances vigents, de manera que dóna lloc a una nova estimació dels impostos suportats per les activitats esmentades.

S'estableix l'entrada en vigor d'aquesta Llei el primer de gener de l'any 2006, per tal que els agents econòmics disposin d'un temps d'adaptació i d'adequació suficient que els permeti el compliment correcte de les obligacions formals previstes.

Aquesta Llei es compon d'un capítol I, integrat per dos articles on s'estableixen les disposicions generals; un capítol II, on es determinen els elements essencials de l'impost, compost per dotze articles; un capítol III, amb cinc articles, on es recullen les obligacions dels obligats tributaris en relació amb aquest impost; un capítol IV on s'estableix el sistema de gestió, liquidació i control, amb tres articles, i un capítol V, relatiu a les infraccions i sancions, amb dos articles. Formen part també de la Llei dues disposicions addicionals, quatre disposicions transitòries, una disposició derogatòria i quatre disposicions finals, i també els annexos 1, 2 i 3 relatius a les definicions de les variables, les activitats de serveis empresarials o professionals i els coeficients aplicables a les variables respectivament.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.